

Közgazdász

Ára: 1 euró
Hallgatóknak és oktatóknak ingyenes

46. évfolyam 1. szám
2005. február

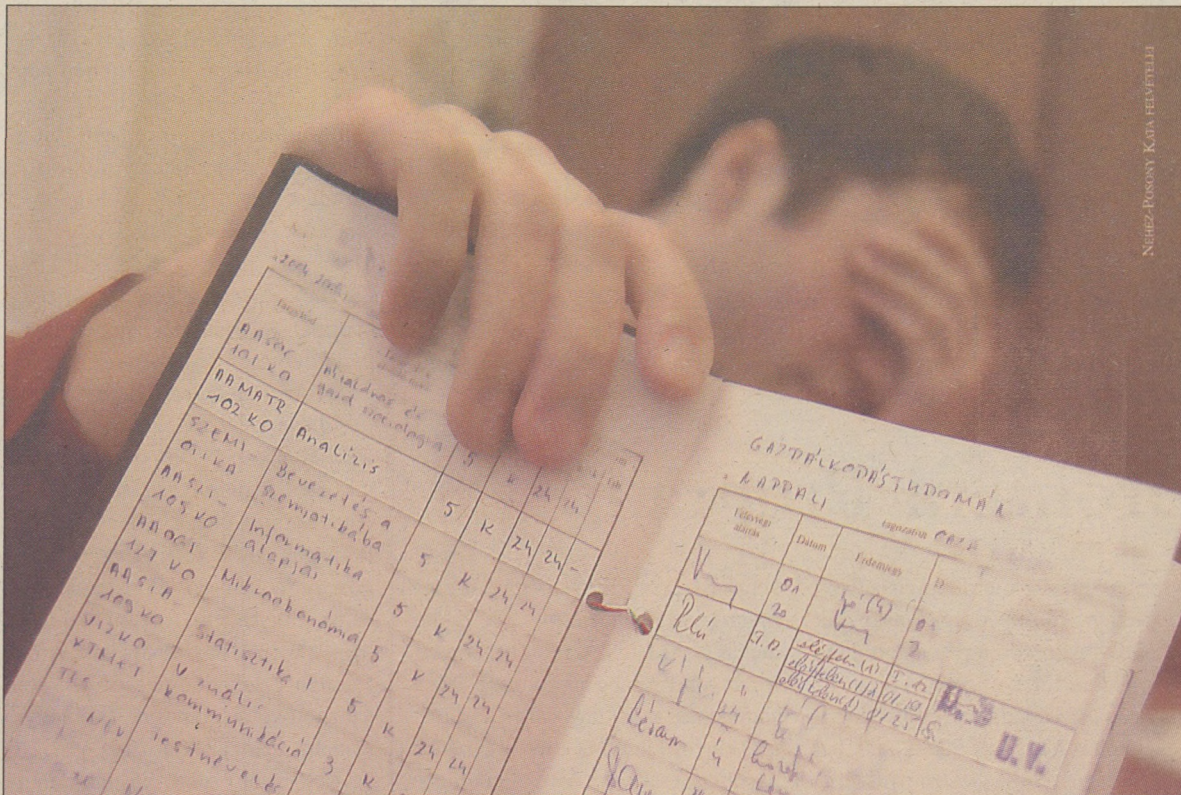
A Budapesti Corvinus Egyetem közéleti és kulturális hírlapja

36. Magyar Filmszemle

A Magyar Filmszemléről készült összeállításunk a 3. oldalon található

Bukásrekord analízisből

A száraz tény röviden: a jelenlegi első évfolyam 49,3 százaléka, azaz 441 hallgató sikertelenül teljesítette az analízis című tárgyat. Nyugodtan állíthatjuk, hogy hosszú időre visszatekintve sem volt példa ilyen magas bukásarányra. Az okokat és a háttérben meghúzódó magyarázatokat tárgyaló cikkünk a 7. oldalon olvasható.

Vita

Integráció: Stairway To Heaven

Az integráció elmúlt öt esztendőjének értékelését folytatva, a közös gazdasági szerepvállalás és ennek az emberi kapcsolatokra, az oktatás színvonalára és a kollégiumokra gyakorolt hatása után most a könyvtár, az informatika és a közös oktatáspolitikára kerül teríték. Hogyan csatlakozott maradjunk, az újonnan csatlakozott karok véleménye után ezen a körúton az egykoron is az egyetemhez tartozó szervek vezetőit kérdeztem.

Alap gondolat a megkettőződés kibontása lett, megneveztem, melyek azok az elemek, amelyekből az integráció következtében kettő lett/ maradt és ennek milyen hatása van/ lehet irányítási, gazdaságossági és adminisztratív szempontból. És persze hallgatói szempontból.

A Budapesti Corvinus Egyetemen jelenleg három könyvtár működik: a Központi Könyvtár (Közraktár u.), az Államigazgatási Kar Könyvtára (Ménési u.) és az Entz Ferenc Könyvtár és Levéltár (Villányi u.). A finanszírozás szempontjából az integráció következtében csatlakozott karok könyvtárai fenntartási költségeit saját maguk viselik, ugyanakkor a Központi Könyvtár fenntartásához is részarányosan hozzájárulnak. A költségek karonkénti elosztásának elvei meg lehetőséget nyújtanak és idővel változtak is, derül ki dr. Huszár Ernőné főigazgató szavaiból, a pontos arányról, meghatározásának szempontjairól, meg lehet tájékoztatni. Az integráció hozadékaként megnőtt a beiratkozott hallgatói létszám, ami többletfeladatokat és költségeket jelentett annak

ellenére, hogy addig is, és azóta is bárki számára igénybe vehetőek az alapszolgáltatások, viszont a virtuális könyvtár előfizetési szolgáltatásai csak az egyetem polgárai számára ingyenesek. Az elmúlt öt évben az egyetemen oktatott tudományterületek számának növekedéséhez, a változó igényekhez a könyvtár fokozatosan hozzáigazította az állománygyarapítást. Ehhez viszont az állománygyarapítási költségek több mint felét a könyvtárnak saját magának kellett kifizetnie pályázatok és egyéb támogatások (ajándék, nemzeti kapcsolatok) útján. A könyvtárak vezetői, ha napi kapcsolatot nem is ápolnak, rendszeresen részt vesznek az Egyetemi Tanácsok Könyvtári Könyvtári Tanácsának munkájában, közreműködnek a koncepciók megvitatásában és megvalósításában, sőt helyenként a munkatársak feladataik ellátása során szorosabb munkakapcsolatot is kialakítottak. A közös finanszírozás számtalan kedvező szolgáltatás igénybevételét lehetővé teszi. A hallgatók a kielenthetőes évek közepén kiegészített OLIB integrált számítógépes rendszer segítségével interneten keresztül bármikor megtekinthetik az on-line katalógust, láthatják például, hogy adott időben kikölcsönözhető-e valaki az adott könyvet. A beiratkozás egyébként a tanulmányok idejére az államilag finanszírozott képzésben részt vevő hallgatók számára ingyenes.

Az Informatikai Szolgáltató Központ igazgatója, Mogyorósi János szerint is számos többletfeladatot, többletkiadást hozott a csatlakozó

karok integrációja – ebben a fő kihívás az eltérő használati módok összehangolása, és kiemelt szempontként – a megfelelő üzemeltetési megteremtése volt. Az informatikai szolgáltató Központ (ISZK) olyan szervezet, amely mindhárom Campuson jelen van saját szolgáltató csapatával és nyújtja homotón szolgáltatásokat nyújtani az oktatásnak és a hallgatóknak. Jelentős technológiai probléma azonban, hogy örökségként néhány karon, helyenként gyenge minőségű, elöregedett és eddig nem felügyelt a számítógéppark, ami az egyetemi hálózatban a kritikus alkalmazások (Neptun TUSZ, CusMan) üzemeltetési biztonságát is jelentős mértékben megnehezíti.

(Folytatás a 7. oldalon)

Hírek

Gólyabál. Az Államigazgatási Főiskola Gólyabálja február 26-án, szombaton lesz a Közgáz aulájában. A rendezvény fővédnöke Dr. Tamás András. A jó zenéről Dj Dragee és Dj Devil gondoskodik. Lesz karaoke show, az est sztárvendége az Anima Sound System. Jegyet elővételben február 21-25 között a Közgáz aulájában 10-15 óráig, Corvinus bérlettel 1000 Ft-ért. A belépő a helyszínen 1500 Ft. Alkalmhoz illő megjelenés kötelező. Kapunyitás 20.00, Fővám tér 8.

A GE Foundation egyetemi ösztöndíjprogramjában egyetemünkről Bauz Eszter, Endrődi Pál, Hocktán, Vékás Péter, Zsótér Csaba nyertek. A díjakat Szini István GE vezető képviselő, a GE Hungary Rt. igazgatótanácsának elnöke adta, a Magyar Bálint oktatási miniszter, George H. Walker, az Amerikai Egyesült Államok nagykövete és Les Némethy, a Magyarországi Amerikai Kereskedelmi Kamara elnöke jelenlétében.

Vetélkedő. A VI. Országos Esettanulmány Versenyt március 5-7. között rendezi az EVK Szakkollégium az a Vezetéstudományi Intézet. A hazai gazdasági felsőoktatási intézmények csapatai, a csúszeredai és a révkomáromi egyetem legjobbjai vetélkednek. A zsűriben az üzleti élet független és pártatlan képviselői foglalnak helyet.

175 éve jelent meg Széchenyi István Hítel című munkája. Ebből az alkalomból április végéig kiállítás látható a Központi Könyvtárban.

A Magyar Kultúra Napja alkalmából Magyar Bálint oktatási miniszterterületén Szent-Györgyi Albert díjban részesítette Dr. Ágh Attilát, a Társadalomtudományi Kar Politikatudományi Tanszék egyetemi tanárát, Dr. Nováky Erzsébetet, a Gazdálkodástudományi Kar Jövőkutatói Központ egyetemi tanárát. Apáczai Csere Jánosdíjat kapott Dr. Szarvas Beatrix egyetemi docens, a Közgazdaságtudományi Kar Statisztika Tanszék oktatója.

Égésznapi a dohányfüstmentes életért március 7-8-án 11-től 17 óráig. Leszokást segítő tanácsadás, vérnyomásmérés, légzésfunkció-vizsgálat, életmód- és táplálkozási tanácsadás. Fittségi vizsgálat, vetélkedők. Minden szolgáltatás ingyenes.

Az ERASMUS pályázat beadási határideje március 10. (csütörtök) 16.00 óra! A teljes pályázati anyag leadásának helye az Erasmus Iroda (1093 Bp., Fővám tér 8. II. em. 207) A második szövebeli forduló várható ideje: 2005. március 29.- április 8. Kérdésekkel Csala Judit intézményi Erasmus koordinátorhoz fordulhat. Tel: 482-5213; E-mail: erasmus@uni-corvinus.hu

A Közalkalmazotti Tanács új tagjai a megszerzett szavazatok sorrendjében: Papp Miklósné, dr. Hoffer Ágnes, Dr. Kurtán Sándor, Dr. Gáspár Bencséné, Dr. Tóth Csaba, Kulifai József, Horti Krisztina, Dr. Bárdi Lajos, Kardosné Kaponyi Erzsébet, Dr. Har-di László és Kóhalmi László. Póttag: Géro Gyöngyi.

Sorstalan megnyugvás

A Filmszemle záróünnepségén mutatták be a Kertész Imre Nobel-díjas könyvéből készült, Koltai Lajos rendezte Sorstalanság című filmet.

A vetítés előtt a rendező tartott egy rövid beszédet, s színpadra szólította mindazokat, akik segítettek a film elkészítésében. Utolsóként azt az embert köszöntötte, aki nélkül semmi nem jött volna létre, ő pedig Kertész Imre. A vallás után, s miután a színpadon állók is elfoglalták helyüket, kialakultak a fények, a közönség lélegzet-visszafojtva, egy emberként mozdatlanul ült, s lassan megjelentek a várva várt film első kockái.

Ismerős arc tűnt fel a vásznon. Egy fiú arca, akié akkor is ismerősnek tetszett volna, ha nem látom előtte soha. Egy helyes tizenéves srác, aki bárki lehetett volna, de most épp Köves Gyuri volt. Kabátján sárga csillagot viselt, s gondosan ügyelt arra, hogy az mindig látsszék. Viselte a jelet, s mi elhittük neki, hogy nem tudja, mit jelent, de hordja, hisz muszáj.

Nagy Marcell fantasztikus színész, kiemelkedő tehetség. Az egész alkotást ő tartja össze, anélkül, hogy tulajdonképpen vinné előre sorsát. Csak halad egy számára kijelölt úton anélkül, hogy alakítani akarná azt. Tűr és megfigyel, gyakran a tekintetével beszél. A mű elején valójában fel sem fogja, mi történik körülötte, nem méri fel igazán annak súlyát sem, hogy apját behívták munkaszolgálatra. Ha megmondják neki, mit tegyen, ő teszi, hiszen gyermek. Nem tudja, mit jelent zsidónak lenni, de tudja, hogy az. Nem tudja, mit jelent légerbe menni, de nem lázadzik, hogy menni kell. Útjai során mindent és mindenkit megfigyel, barátságot köt a táborban Citrom Bandival, aki elhitteti vele, hogy még tapossák majd a Nefelejcs utca flaszterjét. Bandi remek figura, életben van, mert élni akar. Míg Gyuri sokkal inkább azért él, mert ösztönei életben tartják.

A film végén, mikor hazatér, megkérdezik tőle, milyen érzés visszatérni

a halálból? Mit érez? „Gyűlöletet.” – ennyit válaszol. Talán azért mondja, mert így érez, talán, mert ezt várják tőle, talán mert úgysem értenék meg, hogy volt ő boldog a légerek zárt kapuja mögött is. A halál groteszk arcát túl sokáig és túl ifjan nézte ahhoz, hogy felfedezze bennük a szépséget.

Koltai azt mondta, hogy azért Marcellt választotta ki a szerepre, mert kifejező a tekintete. S valóban a film végén a 12 éves kisfiú szemében olyan bölcsesség tükröződik, melyet csak egy sokat tapasztalt ösz öregúr szemében lehet felfedezni. De hogy mennyire beléivódtak a háború rá mért csapásai, mi sem bizonyítja jobban, minthogy ösztönösen a gallérijához nyúl akkor is, amikor már nem kell félnie, amikor már vége a háborúnak, s ő újra itthon van. Hiába tért vissza a pokolból, de magával hozta annak egy szeletét.

A film érzelmes lett, de nem érzélgős. S ha mellőzzük a ránk jellemző rosszindulatot, akkor büszkén kihúzhatjuk magunkat, hiszen elkészült egy magyar film, amely remélhetőleg világviszonylatban is megállja a helyét.

A legnagyobb hatást vitathatatlanul a Marci által alakított Köves Gyuri személye gyakorolja. Hiába szeretné visszakapni a tőle elrabolt régi életét, rá kell hogy döbbenjen, s minket is rádöbben, hogy nincs régi és új élet. Mindenkinek egy élete van, ami változik, és szembe kell néznünk a ténnyel, hogy a múltunk lesz leghűségesebb útítársunk életünk során. Hiába reméljük, de be kell látnunk, hogy újra kezdeni nem lehet, csak folytatni, s talán valamivel, ha meg van rá módunk, akkor jobban csinálni. Erre jött rá egy zsidó kisfiú, aki minden átélte borzalom ellenére elhiszi, hogy a boldogság kikerülhetetlen csapdaként rá is vár. S mi elhiszük neki? Persze. Aki a halál mezején is képes volt megpillantani a boldogság virágait, annak mindenképp.

Magyar Aletta

50 ezer néző a szemlén

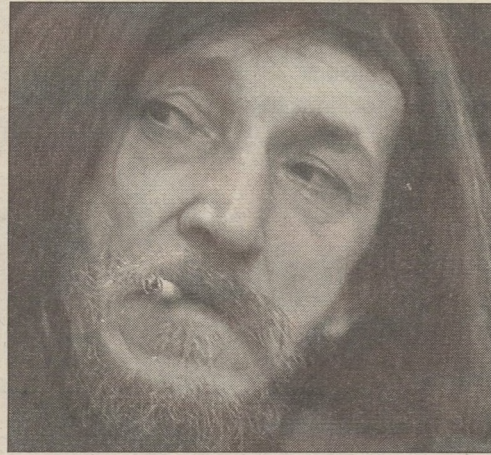
Az idei filmszemle – ha summázni akarjuk – három fő témakör köré csoportosítható. Első és egyik legfontosabb a Holocaust, a zsidó nép hányattatásai, a II. világháborúban elszennvedett kén, keserűségek, a deportálás gyalázata, majd pedig a zsidó nép példamutató magára találása, feltámasztása és továbbléte. Második a cigányság élete, múltja, jelene és sok esetben problematikus jövője. Harmadik fő szál pedig a magyarság gondokkal teli sorsa, az unióstagság visszasságai. Ez főképp a dokumentumfilmekből vonható le, de ugyanezek a vonások művészi eszközök által a játékfilmmezőnyben is megjelhetnek.

Összesen 42 ún. nem fikciós filmet láthattak az érdeklődők. A dokumentum kategória fődíját Kocsis Tibor vehette át Új Eldorádó című filmjéért, azért a felelősségteljes filmes magatartásért, amellyel mindannyiunk természetéért harcol. Kocsis alkotása immár világszerte ráirányítja a figyelmet arra a barbár pusztításra, ami Verespatakon zajlik szinte teljesen „legális” keretek között. A kis Romániában található falu aranyát egy kaliforniai cég akarja bagóért kibányászni, s ezért az egész települést ledózerolják.

Megdöbbenő alkotás az Út a halálba – Roma holocaust és kárpótlás című film, melyből arról értesülhettünk, hogy sok cigány ember haláltáborban halt meg, ám leszármazottaik részére megalázó összeget folyósítanak csak. A Spilerek az erdélyi magyar zenész cigányok mindennapi életét mutatta be, kevés szöveggel, sok zenével. A 22 éves Csík Juci elszomorító filmjében az orosházi cigányok libatollat fosztanak, ami egészségtelen, kimerítő munka, de ez az egyetlen pénzkereseti lehetőségük. Az unióban még ettől is elesnek, mivel tilos az élő állat tollfosztása. A polgármesterek 90%-os munkanélküliségről beszélnek az ország több területén. A cigányiskolákban borzalmas állapotok uralkodnak – tudjuk meg Tölgyesi Ágnes Az álmot

megálmodni úgysem tudod című filmjéből –, többször nincs ebéd, fűtés, hiába egy-egy lelkes vezető. Nem jobb a magyar szegénység helyzete sem. A fiataloknak nincsenek álmai, nincsen miért tanulniuk – így érzik.

Több drog-film is bemutatásra került. Pesty László Budapest, végállomás című 77 percese lett az egyik leg-

Diogenidesz

nézettebb dokumentumfilm, három hajléktalan heroinos fiatalról szól, akik élete a társadalom legalján zajlik.

Érdekes, sok esetben szegényletes kapcsolat állt fenn egyes játékfilmek és dokumentumfilmek között. Az Érintettek című megindító dokumentumfilmben egy 14 éves leukémiás kisfiú hősies küzdelmét követhetjük nyomon egészen haláláig. Ezzel szemben az Üvegfal című – hasonló témájú – mesterkelt játékfilm csak mintegy kifigurázza a dolgot, meg kell hagyni, a játékfilmben inkább a szereplők konfrontálódtak, de az ő, sok esetben suta és erőltetett párbeszédek nem javítottak a helyzeten.

Kármán Irén Diogeni-désze T. Zselensky Péter, író, költő, műfordító, újságíró főállású csöves életét mutatja be, aki a Máltai Szeretetszolgálat egyik szállóján húzza meg magát. Szavaiból kihallani, hogy a hajléktalanok élete még csak nem is hasonlít arra, amit Ragályi Elemér és Kern András teljességgel elhibázott Csuda-filmjében láthatnak – szegényszemre

– a moziban országszerte. A hajléktalanok megjelennek Mispál Attila A fény ösvényei című alkotásában is, de ott sokkal kevésbé bántóan, sőt, tulajdonképpen helyénvalóan. Ahogy a film is megindító, Mispál el is nyerte a legjobb első film rendezői díját.

A filmszemle negyedik fő irányvonala az emberi kapcsolatok ábrázolása, ami erősen magával ragadja a nézőt. Az idei szemle legjobb forgatókönyve díját Pacskovszky József Ég veled! című filmje nyerte el – és valóban benne van minden, ami az emberek életében egy férfi és egy nő között létrejöhet érzelmi síkon. Ugyanezen a vonalon fut Dr. Hurvath Putyi A halál kilógolt Perzsiából-ja – itt egy alkoholmámorban fetrengő író gondolatai kapnak szárnyakat, természetesen a nővel kapcsolatban. Bergendi Péter Állítsátok meg Terézanyut!-ja a nő(k) szemzőgéből világítja át a kérdést, s végül szintén az emberi kapcsolatok szövevényén alapszik Szabó

István Csodálatos Júliá-ja is. Ezt is csak a hímsövi-nisztáknak nem érdemes megnézni.

Az utolsó csokor a vidámságé! Szerencsére feltámaszni látszik a magyar filmvígjáték. A szemle fődíjasa a kissé újszerű filmnyelvi megoldásokat tartalmazó, fiatalos, kissé „ellazított” Fekete kefe (rendezte: Vranik Roland), melynek négy alkéményesprő főszereplője egy elszúrt délutáni megoldását egy kecske hasában keresi. Tímár Péter Le a fejjel-jének sikerét nem csak a főszereplők (Gálvölgyi János, Hernádi Judit, Ganxta Zolee, Bajor Imre, Dolák Saly Róbert) garantálják, hanem, hogy tényleg jó a szöveg, nem erőltetett, valóban neveléses, kacagtató. Gauder Áron Nyócker című animációs munkája díjat nyert az eredeti és igényesen megvalósított filmnyelvi világ megteremtéséért.

Az idei szemlére közel 50 ezer ember látogatott el és nem kellett, hogy csalódjának. Úgy tűnik, jó irányba halad a magyar film.

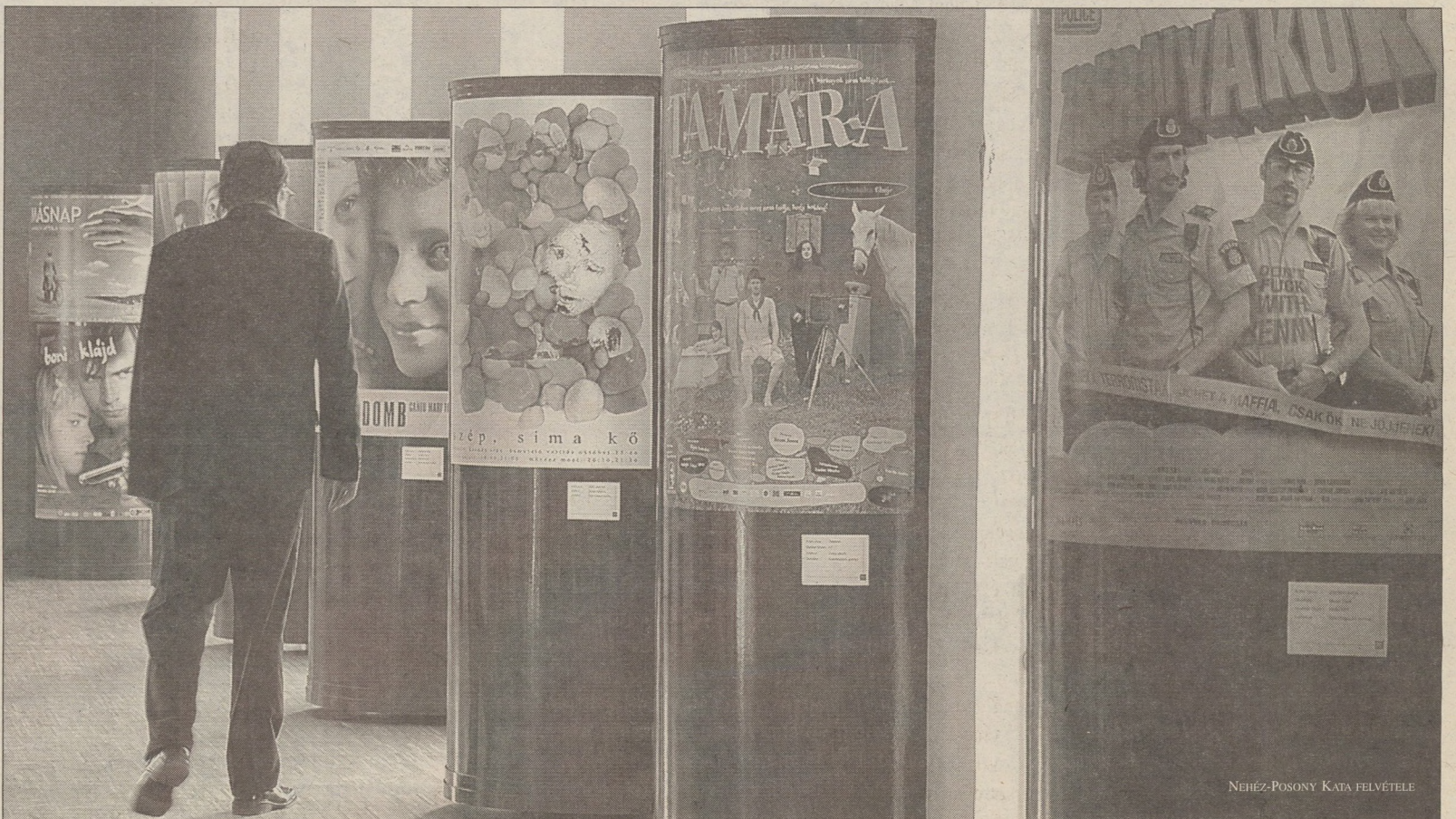
Zemlényi Zoltán

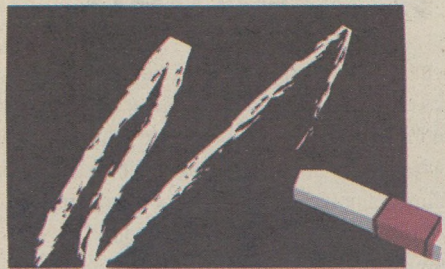
Plakátkiállítás

A másodsorra megrendezett Filmplakát kiállításon idén is láthattuk a magyar grafikusok tavalyi alkotásait. A huszonkilenc bemutatott plakát többsége játékfilmeket népszerűsít, de helyet kapott két olyan alkotás is, amelyet egy-egy dokumentumfilmnek (Kármán Irén: Szép, sima kő, Kocsis Tibor: Új Eldorádó) szenteltek. A külföldi kakukktójas a Zsernyákok című svéd film magyar tervezésű plakátja volt. Idén a szakmai díjat Salamon András: Getno című filmjének plakátjéért Jeli András kapta, míg a közönségszavak Fliegauf Bennek Dealer-jének járt.

Hutlassa Tamás, a kiállítás ötletgazdája és főszervezője szerint az a fő probléma, hogy a filmreklám a magyar filmgyártás mostohagyermeké. Ez alapvetően arra vezethető vissza, hogy a produkciók gyakran igen szűkös költségvetése magára a filmre is alig elég, ezért a népszerűsítést gyakran abból kénytelenek megoldani „ami megmarad”.

AD

MINDENTUDÁS
EGYETEME

Ünnepeljen velünk a Mindentudás Egyeteme 100. előadásán!

Szeretettel várjuk a nagyszerű tudományos ismeretterjesztő sorozat
100. előadására, melyet

2005. március 7-én (19.30)

*Vizi E. Szilveszter – a Magyar Tudományos Akadémia elnöke
Kemény drogok – a kreativitás mítosza és a rombolás valósága
címmel tart.*

A különleges esemény alkalmából **kávézó** és **fotókiállítás** várja az érdeklődőket.

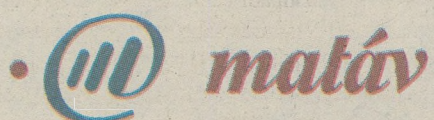
Jelentkezés és regisztráció: www.mindentudas.hu vagy a 06-30-3030-310-es
telefonszámon.

Az előadás helyszíne: Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
informatikai épülete, Bp. XI., Magyar tudósok körútja 2.

Az előadások felvétele megtekinthető a **Duna Televízió** és az **MTV** műsorán.

A belépés díjtalan.

Válassza újra az értéket.

Magyar
Tudományos
Akadémia

Szerelmesek napja

NÉHEZ-POSONY KATA FELVETÉLE

Már év elején előzőnk az üzleteket a piros szívecskékkel ellátott plüssfigurák és egyéb apróságok. Hazánkban alig több mint 15 éve ünnepezzük a Valentin-napot. De a szokás a régmúltban gyökeredzik.

A Római Birodalomban február 15-e Juno istenasszonyának szánt nap volt, amikor is egyrészt a tavaszt köszöntötték, másrészt az ifjú szerelmeseket. Aztán 496-ban Gelasius pápa elrendelte, hogy az addigi Lupercalia helyett egy nappal előbb ünnepeljenek, így emlékezve meg Szent Valentinról. (Ezért nem is csodálkozhatunk, ha Angliában e hagyomány a XV. századra nyúlik vissza.)

Valentinról (magyarosan Bálint-ról) annyit kell tudni, hogy a III. században élt, és keresztény hite miatt II. Claudius börtönbe záratta. Hősiük ott megismerkedett a börtönőrvak lányával, aki gondját viselte, Valentin pedig meggyógyította őt:

visszaadta a leány látását. Szerelmem szövődött közöttük, de Valentint 270. február 14-én kivégezték. Halála előtt üzenetet küldött kedvesének a következő aláírással: „A TE Valentinod!”

Ennek hatására minden évben e napon ifjú bonvivánok küldtek ezzel az aláírással választottjuknak levelet, gyakran így titkolva kilétüket.

Persze ahogy teltek az évek, évszázadok, úgy váltották fel a kis kártyácskákat napjainkra a giccses, ám ha a célszemélytől kapod, akkor nagyon is kedves ajándéktárgyak. Az élelmes kereskedők ugyanis ebben az ünnepben is meglátták az üzletet. A gúnyt félretéve azonban mégis jó érzés, ha van valaki, aki ezen a napon Rád gondol, s akivel ünnepelheted egy olyan szent emlékét, aki nagyra becsülte a szerelmet és a romantikát.

Magyar Aletta

A MISKOLCI BONI ÉS KLÁJD

Az ötlet nem rossz, és a szándék is értékelendő, hogy Magyarország újkori Rózsa Sándort és Rózsa Sándornét kapjon. De sajnos a materiális faktor egy filmnél mindig igen súlyosan esik latba.

Nem tudnám pontosan meghatározni azt az optimális arányt, ami a pénzbeli készletek és az ötlet, táltentum, a szaktudás között kell, hogy legyen, és sok esetben meg is van. Persze nyilvánvaló, hogy a magyar filmipar finánciális gondokkal küszködik, de ennél a mozinál alighanem a második összetevő nem egészítette ki az aránypár első elemét úgy, hogy abból egy kerek egész legyen.

Ha a film szerkezetét nézem, megint csak azt tudom mondani, hogy az ötlet nem rossz. A mozaikszerűen összerakott történetnek az a lényege, hogy a film végére áll össze minden, kerülnek helyükre az egyes elemek, közben pedig cikáznak a képek múltban, jelenben és ez esetben a jövőben is.

A módszer működőképes (I. A füleke – Colin Farrel), de itt inkább azt láttam, hogy a nem túl bonyolult történetet akarja a rendező egy csavarral

megbolondítani, ez esetben azonban művivé válik az egész eljárás.

A szereplőválogatás sem túl szerencsés. Kíváncsi vagyok, hogy mi motíválta a castingosokat. Elképzelhető, hogy a tényleges, külső hasonlóságra törekedtek, bár ezt sem tartom valószínűnek, lévén, hogy a karakterek nem sikerültek túl autentikusra. Két jól szituált, egészségtől kicsattanó fiatal eljuttassa, hogy a satnya életkörülményeik miatt, pillanatnyi ötlettől vezérelve „kölcson vesznek” néhány köteg ötezzest.

Ezentúl kötte hiszem, hogy ez a 17 éves lány, akit a kedves nevelőpapa némi erőszakkal megspékelve a nyílt utcán molesztált, kis idő múlva egy szinte vadidegennel szeretkezzen egy rakás pénz fölött. Mert persze lehetséges, hogy egy 17 éves lány ezt megteszi, de nem ez az egy, aki plüssmagiszterben és rózsaszín rövidnadrágban csábitja el egy bank biztonságját.

Ezenkívül a filmbéli élethelyzetek elképzelhetőek. A kapzsiság és cinosság bárhol és bármikor megtalálható, Miskolc sem kivétel ez alól. Ám a bemutatott börtönviszonyokkal vitat-

koznék. Aligha zárnak össze egy fiatalokot (és ha a történet során eltelt időt nézzük, akkor is maximum 18 éves lányt) 5 jól megtermett és minden bizonnyal kellőképpen kiművelt, idősebb női elítélte.

Persze van itt még egy momentum, ami lehetséges, hogy tárgyalanná teszi az eddig leírtakat, mivel a szereplők felsorolása után egy remekbe szabott mondatra akadtam, miszerint a két főszereplőn túl a többiek a képzelet szüleményei. Hogy ez a történet vezérfonalára is vonatkozik-e, illetve, hogy az összes szereplő fikatív, vagy csak a mellékszálakon futók, az nem derült ki.

Így azzal a helyzettel kerültem szembe, hogy ha a történet a valóság-nak teljesen megfelel, akkor túl sok kritika nem érheti a storyt, hiszen azt az élet írta, ebben az esetben viszont minnek az idézett mondat. Míg ha ténylegesen csak a 2 főszereplő valódi, akkor minnek a cím, a nagy beharangozás. Ezért azt hiszem, ezt a kérdést lógni hagyom, hátha valaki okosabb majd megválaszolja.

Böröcz Borbála

Bruno Ganz, mint Schicklgruber

Adolf Schicklgruber utolsó napjait játssza el Bruno Ganz A bukás című filmben, nem pedig Adolf Hitler vezér és kancellárát. A színész embert ábrázol nem politikust. Az osztrák, Schicklgruber fiát játssza, aki Hitlerként végezte. Játéka megzavarta a történészeket, rendezőket, shoah-szakértőket, politológusokat, kritikusokat. Egész másként ejtette zavarba a nézőket. A grúz szocialista-barokk filmrendező Mihail Csiaurelli Berlin eleste (1950) filmjében – ennek apoteózisban Sztálin József fehér ruhában, zöld mezőben állt a Schönefeldi repülőtérén (ahol valójában sosem járt) – Vlagyimir Szaveljov cerkófmajomként fuldoklott Hitler végjelenetében, mintha a Kukrinyikszij karikatúrátrio skiccelte volna antifasiszta propaganda-torzsképpé. Chaplin kokett világhódító balettje a luftballonból fújó földgömbbel 1939–40-ben készült el, Lubitsch Lenni vagy nem lenni-jében 1942-ben a varsói színház folyosóján aprócska, ártalmatlan bohózatú Hitler vonul végig kíséretével. A történelem előbb megpróbálta nevetve ártalmatlanná tenni azt a politikust, akiben utóbb szörnyeteget lát. Hatvan évvel halála és legyőzése után jutott el oda a gondolkodás, hogy elfogulatlanul megvizsgálja, valóban elmebetegnek irányítják-e a történelmi mozgásokat. Csakis emberi motívumok teszik megérthetővé az emberellenességet.

Nem bűnözők hajják végre a gaztetteket, hanem politikusok. Nem örültek, hanem elméleteik megszállottjai. Normális emberek szabadítják ki a tömegekben szunnyadó mohóságot, gyilkos ösztönt, pusztító erőt. Bruno Ganz megmutatja az udvarias Hitlert. Atyáskodását az utolsó szöke Hitlerjugend-fiúcskákkal, akik fölesküdték Berlin reménytelen kamaszvédelmére, a Vezér megcsipkedti egyikük orcáját, mint Napoleon fogta meg szeretettellen katonái fülcimpáját. Berlin már romokban. Hitler gyönyörűséggel szemléli Speer építészeti makettjét újjáépítendő

szülővárosáról, Linzről. Látjuk nagyvonalú, megértő türelmét a titkárnőnek a jelentkező lámpalázás Traudl Junge gépírási fiaskója láttán. Hitler szereti az állatokat. Dédelgetően szereti farkaskutyáját, amelyik vele hal az orosz fogság elől. Mélyre mutatók Ganz Hitlerének mosolyai. Nem teljes szájú mosolyok. Negyed-nyolcad-tizenhatod-mosolyok. Keresztülsuhan csupán piciny derű ajka körül. Földereang az ember mosolya, amit a politikus szoborszerépe érdekében elfojt. Schicklgruber lemond a húsevésről, lemond a dohányzásról, az italról és a nem élvezetekről, lemond az ember-szeretetéről, mert Hitlernek elhivatott dolga rendbe tenni a világ kizökkentését. Kiirtani a zsidókat, kiirtani a német nép ellenségeit. Könyörtelennek lenni a bűnösökkel szemben.

Többen kérdik: mi lett volna Bruno Ganz nélkül az Oliver Hirschbiegel-rendezte A bukásból? De hiszen Ganz játssza Hitlert. Azért ő játssza, mert ő a legnagyobb. Nem a német színészetben betöltött szerepe miatt kapta a vezér és kancellár szerepét, hanem mert az ő művészete tudja legmélyebben megmutatni az Adolf Schicklgruber nevű ember lényegét. Nincs túl jó véleményem a színészek politikai állásfoglalásáról, ha az szerepen kívül történik. Ganz nem nyilatkozik, hanem megnyilatkozik életa-pasztalata és emberiségére.

Svájci munkás apa és észak-olaszországi anya gyermeke. 1941-ben született, hite szerint 20 éves korától német.

1970-ben Therese Giehse játssza Gorkij Az anya regényének Stein-Peymann rendezte színházi változatát, Ganz benne Pavel Vlaszov. Salzburgban Leláncolt Prometheus (1975), Berlinben Peer Gynt (1971) és Kleist Homburg hercege. Harminchárom év után is hallom a Belgrádban megcsodált udvari költő Torquato Tassót, amint kimondja a „szabadság” szót: a Freiheit-ben a magánhangzók trillázva dicsérik és gúnyolják az aranyláncban tartott szabadságot. Címföljék, kétségbe

vonják, szomjazzzák, ironizálnak fölötte: mindez egyetlen szóban, összetettten, csak oldalakon át elemezhető színpompás gazdagsággal. Tassója sem csak nagy költő. Hiszteroid pozór, megvesztegethetően harcol függetlenségéért. Ganz fiatal színészként is komplikált egységben tudta fölmutatni a legellentétebb jellemvonások összeférhetőségét egyetlen emberben.

Kleist Homburg hercegeként a varsói színházi fesztiválon azt éreztük, hogy ilyen lehetett valamikor Reinhardt híres színésze, az ugyancsak félig olasz, félig albán Moissi, akitől egyetlen lemez hallható a rádió archívumában: Verhaaren Novemberi szél, Moissi sír-susog, feltarthatatlanul fokozódik egészen a viharig. A nálunk filmszínészként ismert Ganz egyike a német színpad nagy beszédművészeinek. Nem színpadi orgonista. Sem lélegzetbeosztó mutatóványos. A színpadi beszéd Ganznál emberértelmezés. Áttetszővé teszi a szöveget. Ganzot hallgatva mindenki tud németül, oly világosan mondja a német klasszikusok sokszorosan homályos verssorait.

A Berlin-Treptow-ban lévő Arenában a kétrészes Faust húzás nélküli 22 órás maratoni előadásának címszereplőjeként elnyúló alkoholizmusból kigyógyultan visszatért a színházhoz. Úgy hallatszott, mintha az első előadás előtt vett volna lélegzetet, és két nap múltán eresztette volna ki, közben a Faust címszerepének elmondása közben egyetlen alkalommal rajta nem csíphettük, mikor vesz levegőt. Olvatag egyszerűséggel előgondolkodta magából a verseket.

Bruno Ganz színészete nem ismer szerepkört, előítéletet, divatot, kliséit. Összetettségében mutatja föl az emberi lényt.

Antifasiszta refrén, hogy a szörnyűségek ne ismétlődhesse meg. Bruno Ganz Schicklgruber-Hitlere azt demonstrálja egyedülállóan, hogy a szörnyeteg bennünk van.

M. G. P.

DIÁK HITEL

Figyelj, ezt ne hagyd ki!

Miért kellene lemondanod bármiről is? Ha gond a jegyzetek, a kölcségtérítés kifizetése, a saját számítógép csak álom, mert ennél kisebb dolgokat sem engedhetsz meg magadnak...

Ne parázz! A Diákhitelnél olcsóbb, bármire elkölthető kölcsönt nem találsz. A törlesztésbe sem kell majd beleszakadnod, és akár egy-két szemeszterre is felveheted.

Ha már márciusban pénzt szeretnél, február 15-ig add le az igényléseidet, és iratkozz is be. Ha ezt lekésted, május 15-ig még bármikor kérheted.

A döntés a Te kezében!

Ha nem hiszed, járj utána!

www.diakhitel.hu

T: 06-40-24-00-24

IN MEMORIAM

Nekrológot írni Kollár Zoltánról, arról, aki hosszú éveken át egy személyben volt tanszék vezető, majd tanszéki kollégám, később tanszékvezető társam, s munkahelyi vezetőm, nem könnyű dolog. Mi újat lehet mondani azoknak, akik ismerték, s mit azoknak, akik nem?

Miként lehet 63 évet felvillantani úgy, hogy annak örömei, bánatai, eredményei és kudarcai megfelelő arányban szerepeljenek? Melyik emberi oldalt világítsam meg jobban: a tanárit, a kutatóit, a vezetőit? A válasz egyszerű: nem lehet. Nem lehet egy teljes emberi életet néhány kusza gondolatban értékelni: ezt a következő tudósnevezéseknek kell majd megtennie, amikor fejlődéstanulmányokról, regionális ismerektekről, Kubáról, s általában Latin-Amerikáról tanul, ír, előad és értekezik.

1964-ben végzett egyetemünkön, s azonnal „benn maradt”: tanársegédi megbízást kapott. Azonnal vállalta új generációk beilleszkedését az egyetemi köz- és tanulmányi életbe, ma úgy mondanánk: tutorizált. S milyen hatással! Egyaránt volt türelme a politikai gazdaságtan rejtelmét kibontani, s az akkor rituális krumpli-, szőlő-, kukoricaszedésekhez eljönni velünk. A nálunk tanuló külföldi diákokkal hasonló lelkiismeretességgel foglalkozott: több éven át volt egyetemi „felelősük”.

Tudományos fejlődése révén végigjárta a tanszéki beosztások létráját: 1989-ben nevezték ki egyetemi tanárnak. Két ízben is volt a Világgazdasági tanszék megbízott vezetője, jóval később az Összehasonlító gazdaságtani tanszék vezetője. 1982-ben dékánhelyettesé, 1985-ben dékánná nevezték ki.

A tudománytörténetben, s annak Latin-Amerikával foglalkozó részében jelentős helyet „írt” magának Kollár Zoltán. Publikációs jegyzéke 14 gépelt oldal, ennyi tehát a kutató, a tanár, az ember? Nem, ennél sokkal több és más, amit már csak szavakban érzékelhet a kolléga, a barát.

Ismerője és tudora lett Kubának, Chilének, Venezuelának, s természetesen Spanyolországnak, Portugáliának. E folyamat termékei a Kuba gazdasága (1972), a Fejlődés válságban: tanulmányok Latin-Amerika gazdaságáról (1988), a Stabilizáció vagy modernizáció: A latin-amerikai gazdaság az ezredforduló előtt (1960–1990), s a Dél Keresztje alatt. Latin-Amerika latinamerikanizálódása című kötetek. Akadémiai doktori értekezését Periférikus fejlődés és latin-amerikai alternatívák, Gazdaságválság-kezelés és/vagy modernizáció címmel védte meg 1991-ben.

A sajátos latin-amerikai elmaradottság felrajzolásában, a hacienda rendszer túlélése okozta strukturális változások meghatározásában, a már fogalomszerű „latinamerikanizálódás” kibontásában, a kubai sajátos transzformáció elemzésében érdemei múlhatatlanok. Pontos,

precíz, kínlódva és lassan dolgozó kutató volt, kutatási eredményei azonban ma is magukért beszélnek.

Kifejezetten szeretett diákjaival lenni. Minden-oktatási formában – szeminárium, előadás, kutatószeminárium, doktori foglalkozás – azon ügyködött, hogy a bimbózó hallgatói értelmet szakszerűségre, elfogulatlanságra, az apológia minden változatának elvetésére ösztönözze. Nem tekinthető véletlennek hát, hogy kisebb holdudvar gyűlt köréje a doktoranduszokból, akik még évek múlva is visszavissza jártak mentorukhoz szellemi táplálékért, tudományos és emberi hangulatért.

Nehezen barátkozó, emberi kapcsolatait alaposan megfontoló ember volt, de akit egyszer szívébe zárt, érzéseiben nem változtatott. Vezetőként is meghallgatta a feleket, jól meghányta-vetette a lehetséges kompromisszumokat, s ennek megfelelően döntött. Kari vezetését is ilyennek láttam: a lehetőségek és szükségességek keskeny ösvényén járónak, az az reálisnak.

Róla, neki is szól Bokor Judit verse, a Sírvers.

„...a Halál jegyében éltem az
életem
harcban állt énbennem ész és
az érzelem
tettem a dolgomat tükörbe is
néztem
élveztem a létet a nemléte
féltem
bánatom volt elég örültem
is néha
így volt ez a Sorsnak könyvé-
ben megírva
túl sok szorult belém túl
kevésre vittem
nem könyörült rajtam sem
ember sem isten
harcom magam vívtam Halál
jegyesemmel...
nem bántottam senkit
használni akartam
éltem míg élhettem én is bele-
haltam.”

*Baráti búcsúzóul mégis kedvenc
költőjét, Pablo Nerudát idézem Som-
lyó György fordításában:*

„Meghaltam minden
meghalókkal,
ezért élhetek újra,
hogy vállaljam a vallomást
s a kiirthatatlan reményt.”

**Requiescat in pace!
Nyugodj békében!**

Blahó András

Gábor Dénes-díjas

Egy polihisztor biológus

A diákjai és oktatótársai tudják Velich tanár úrról, hogy fest és szenvedélye a régi magyar autók. Az Egyesült Államokban végzett felmérésekből kiderült, hogy a természettudományi, biológiai tudományokat oktató egyetemeken a tanárok, a professzorok általában a művészetek iránt érdeklődnek. Tehát nem vagyok egyedül ebben, a matekkal foglalkozók a zenét művelik – mondja.

Magyarországon komoly műszaki kultúra volt – meséli – az 1900–1930-as évekig. A háború után az itt gyártott autókat be kellett szolgáltatni, méhtelepre vitték őket, ahol megsemmisültek és teljesen elfelejtődött, hogy valaha léteztek. A világon mindenhol megőrizték, és nagy becsben tartják ezeket a régi autótí-

pusokat, nálunk más lett a sorsuk. Néhány hasonló érdeklődésű barátommal társaságot alapítottunk, elkezdtek járni az országot, összegyűjtöttük a még fellelhetőket. Mintegy 30 típus restaurált állapotban már újra létezik, nekem is van néhány ilyen autóm. Megszállottság? Lehet. Megírtam „A régi magyar autók” című könyvet, mert erre nem volt irodalom. Száz magyar autót dolgoztam fel a könyvben, ami vagy húsz éve jelent meg.

A rajzolás és a festés hozzátartozik az életemhez. A genetikaoktatásban pedig hasznosítani tudom. Nem tudományos vonalon, hanem az ifjúságot lelkesíteni vagy az érdeklődését kinyitogatni, népszerűvé tenni bizonyos tudományterületeket, erre ez a másfajta-

ismeret nagyon alkalmas. Kell, hogy a diákoknak kiderüljön, hogy az adott szakterületen kívül más is van a világon. A szakbarbárság nem jó. A polihisztorság, az mindig kell. Különösen diákkorban, a tanuláshoz fontos.

*– Érti, hogy a diákok nyitottab-
bak az ön kezdeményezésére?*

Lehet tudni rólam, de nem dicsek szem velem. Nem élek vissza vele. Egy fiatal ember, aki a gimnáziumból jön az egyetemre; még annyira nyitott, hogy le kell csillapítani azokat az ösztönöket, hogy van zene, van művészet, van technika, van tudomány. Úgy tapasztalom, nagyon jó átkötése a komoly egyetemi munkának, hogy egy kicsit a filozófiáról, a zenéről, a művészetekről is tudunk a szakanyag ismertetése közben beszélni.

A kertészeti tudományok, kultúra és ismeretterjesztés, a biotikus és abiotikus sztrészekkel szembeni rezisztencianemesítési stratégia kidolgozása, a rezisztens kertészeti növényfajták nemesítése és termesztésbe vonása, valamint az új oktatási formák kidolgozása és bevezetése terén tanúsított innovatív munkájáért kapta meg a Gábor Dénes-díjat Dr. Velich István kertészmérnök, a mezőgazdasági tudomány doktora, egyetemünk tanszékvezető egyetemi tanára, aki Boda Miklóssal, a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatal elnökével és a díjat alapító NOVOFER Alapítvány kuratóriumának elnökével, Garay Tóth Jánossal látható a képen.

Új név alatt működik
a kertészeti karok könyvtára

2005. január 25-én tartották a kertészeti karok könyvtárának névadó ünnepségét a Villányi úti campus K épületének dísztermében. A névadó ünnepséget Harnos Zsolt tudományos rektorhelyettes nyitotta meg, majd G. Tóth Magdolna, a Természettudományi Területi Koordinációs Tanács elnöke méltatta a könyvtár névadójának, az egykori jogelőd intézmény, a Haszonkertészeket Képző Gyakorlati Tanintézetet alapító Entz Ferenc munkásságát. Az Entz család nevében Entz Géza köszöntötte az ünnepség résztvevőit.

Entz Ferenc eredeti hivatása orvos volt, de mivel orvosként részt

vett a 1848–49-es szabadságharcban, a szabadságharc bukása után eltiltották eredeti szakmája gyakorlásától. Ezután fordult a hobbiját jelentő kertészkedés felé, amelyet magas szintre fejlesztett, letéve a Kertészettudományi Kar, és az egykori Kertészeti Egyetem szakmai alapjait. Entz Ferenc a saját magánkönyvtára a jogelőd intézménynek való adományozásával hozta létre az intézmény könyvtárát, mely ma már hálózati, központi és országos gyűjtőkörű szakkönyvtári feladatok lát el. A könyvtár egyetemi és szaktörténeti külön gyűjteményéből, valamint az Egyetem régi irat-

anyagából 1993-ban Szaklevéltár létesült, mely minden olvasó számára érdekes lehet.

Az Entz Ferenc Könyvtár és Levéltár rengeteg szolgáltatással várja az olvasókat. A hagyományos papír alapú katalógusokon kívül (betűrendes katalógus, szakkatalógus, sorozati katalógus, folyóirat-katalógus) on-line katalógusok is rendelkezésre állnak (HunTéka, CAB, FSTA, EISZ, EBSCO, PROQUEST). Elektronikus formában a könyvtárban elérhető a Borászati Lapok 1860-as, 1862-es és 1863-as évfolyama.

Szalai Ferenc

Bukásrekord analízisből

(Folytatás az 1. oldalról)

A száraz tény röviden: a jelenlegi elsős évfolyam 49,3%-a, azaz 441 hallgató sikertelenül teljesítette az analízis című tárgyat. Nyugodtan állíthatjuk, hogy hosszú időre visszatekintve sem volt példa ilyen magas bukásarányra. Az okokat és a háttérben meghúzódó magyarázatokat taglaló jelen cikkemben nagyban támaszkodom Tallos Péter egyetemi tanárral, a Matematika tanszék vezetőjével történő beszélgetésemre.

Az esetet utólag értékelve láthatjuk, hogy az éremnek két oldala van. Egyik oldalon a Matematika Tanszék és a tárgy előadója, felelőse, Csernyák László áll, míg a másik oldalon, a hallgatók felkészültsége, tanulási morálja. Erre a végeredményre egyik oldal sem számított.

Ha a tanszéki oldalát értékeljük az eseményeknek, tudhatjuk, hogy Csernyák László az egyik legtapasztaltabb és legjobb előadó. Persze ezzel az is együtt jár, hogy kemény kézzel követel, és nem hívte a ponthátréscsökkentésnek, a vizsgasorok menet közbeni megkönnyítésének. Ő első óráján bejelentette, hogy mit vár a hallgatóktól, amihez mindvégig tartotta is magát. Már jó előre elkészítette az összes vizsgasort, amelyet meglepő módon még a gyakorlatvezetőknek sem volt hajlandó előre megmutatni. A vizsgák felépítéséből az is kitűnt, hogy a Tanár úr nem hívte a tesztrendszerű vizsgáknak, inkább kidolgozott feladatokat (persze némi kis elmélettel fűszerezve) preferálja. Ez a tényező szintén nem javított az eredményeken. Általános álláspont szerint nem előadás megoldott, vagy a tanszéki hirdetőtáblán megoldással közzétett feladatokról állt volna. Mindezek ellenére is igaz, hogy a mérce magasan volt, a sorok nem voltak könnyen megoldhatóak.

A tisztán látás végett érdemes még két tényre figyelembe venni. Tavaly óta a tárgy oktatása 3 sávra csökkent. Ezzel nem biztos, hogy arányban állt a végrehajtott tananyagcsökkentés. Másrészt nem hatékonyak a nagy létszámú

csoporthoz tartott gyakorlatok. Nincs elegendő terem, és nincs elegendő oktató sem erre a feladatra. Ez elsődlegesen finanszírozási kérdés.

Lássuk a hallgatói oldalt! Sokak szerint a fő ok az, hogy a középiskolai felkészültség gyengébb. Egyszerűen kevesebb tudással érkeznek az egyetemre, mint korábban. Nehezebben tanulnak meg tanulni. Elképzelhető, hogy a helyzet csak súlyosbodik a kétszintű érettségi bevezetésével, ahol az egyetemek, főiskolák egyre inkább el fognak gondolkodni, hogy megköveteljük-e az emelt szintet. Ez elsősorban a hallgatólétszámmért folytatott egyre hevesebb harcra követhető.

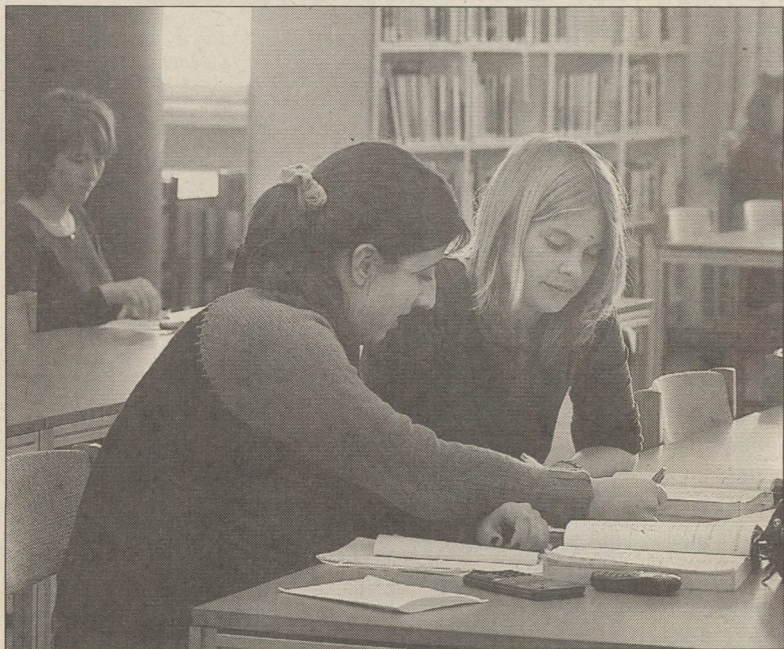
Lényeg, ami lényeg a tanszék szerint nem sikerült rábírni a hallgatókat a részvét a félévközi rendszeres otthoni önálló munkára, gyakorlásra. A hallgatók helyett talán túlságosan bízott az egyéb lehetőségekben, máskülönb az óralátogatottság sem volt kielégítő. Az persze már csak hab a tortán, hogy sokan egyszer sem mentek el vizsgázni. Így született meg az az eredmény, hogy a bukott hallgatók pontatlaga a minimumkövetelmény 50%-át sem érte el.

A hallgatóknak persze viselni kell a következményeket: ebben a félévben hagyományos TUF nem indul kapacitáshiány miatt. Helyette konzultációk és vizsgafoglalkozások lesznek megtartva heti rendszerességgel az érintett fél évfolyam számára. Az év végi vizsgasorokat nem Csernyák László fogja majd összeállítani, de ponthátréscsökkentésre ott sem lehet majd számítani. És ami szintén nem jó hír: ezek a hallgatók a Lineáris algebra és programozás című tárgyat csak egy év múlva vehetik fel.

Tanszéki igazgató szerint a jövőben minden vizsgasort először 3-4 demonstrátor fog megoldani, elkerülve az indokolatlanul magas szintet követelő kérdéseket, példákat. Tallos Péter tanszékvezető reméli, hogy jövőre Csernyák tanár úr újra vállalja majd a tárgyrelelős pozíciót.

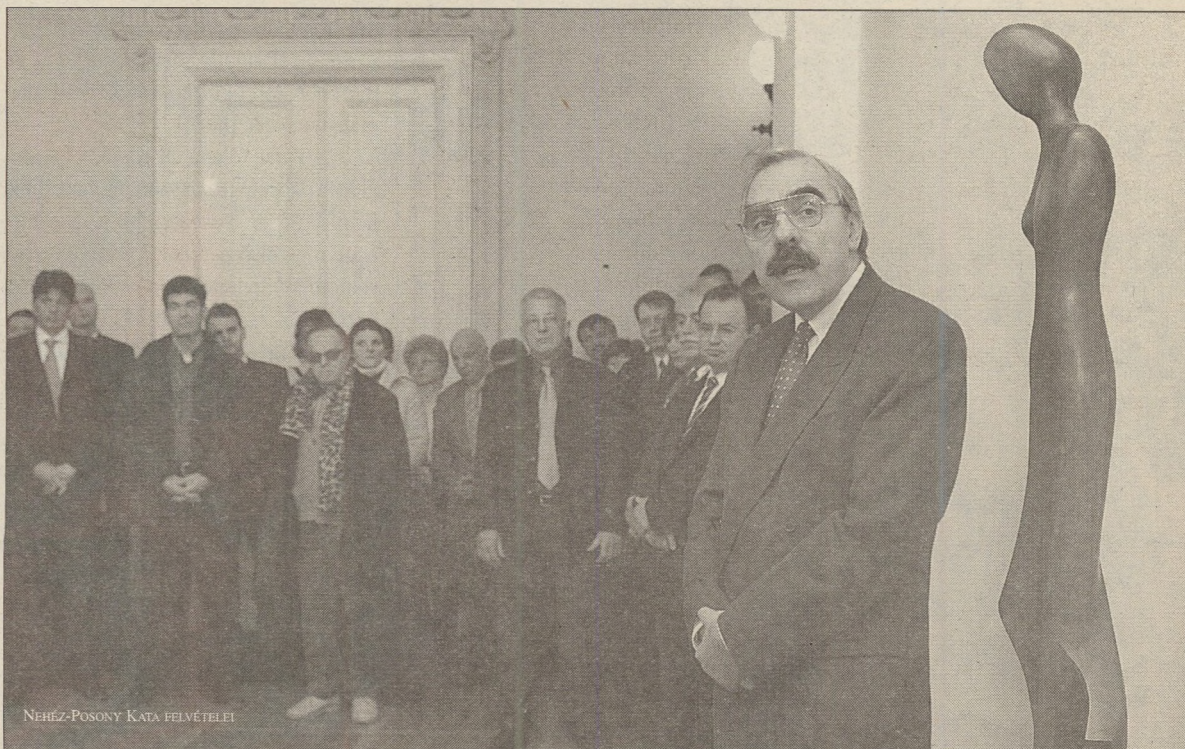
Úgyhogy Kedves leendő elsős évfolyam! Sok szerencsét!

Kovács Tamás

Együtt könnyebb?

Sulyok-Pap Mártára emlékeztünk

Bokros Lajos volt pénzügyminiszter szegénységről tartott előadásával emlékeztünk egyetemünk tragikusan elhunyt oktatójára, Sulyok-Pap Mártára. A róla elnevezett ösztöndíjakat az idén Bella Klaudia, Bodonyi Dániel, Hegedűs Csaba, Karkus Anna és Kluba Olívia hallgatók nyerték.

Integráció: Stairway To Heaven

(Folytatás az 1. oldalról)

Alapkonceptiónk a jövőben tervezett fejlesztésekkel összehangoltan felhozni a csatlakozott karokat a „Közgáz” szintjére mind infrastruktúra, mind az együttműködés terén. Mogyorósi János elmondása szerint az infrastrukturális „upgrade” az egykori Államigazgatási Főiskola esetében viszonylag gyorsan lezajlott, sőt a közös együttműködés eredményeként létrejött hallgatói open labor kapacitás is az Államigazgatási Karon. A Ménesi úton az ideiterv az amorfizálódott hálózati eszközök és a telefonközpont cseréje. A Villányi úti telefonközpont a hálózat infrastrukturájának kitűnő, de már nem ennyire jó a helyzet a PC-park tekintetében. Az elmúlt másfél évben a hallgatói laborkapacitás minősége itt is jelentős mértékben javult, és tervbe van véve az oktatói géppark javítása is.

Az informatikával foglalkozó és informatikát használó munkatársak közötti együttműködés szintén kifejezetten jónak mondható, bár természetesen egy-egy „keményebb” tárgyfelvételi, vagy vizsgajelentkezési időszakban nem mindig feszültségmentes. Érthető is, hiszen mindenki szeretné jól végezni a munkáját, ugyanakkor több mint tízezer hallgató zökkenőmentes mozgása csak nagy erőfeszítések árán oldható meg. A hallgatók szempontjából talán legfontosabb kérdés, a Neptun-rendszer már egy szerverről működik a költségtakarósság miatt.

Az áthallgatás lehetőségének biztosítása, a hallgatók folyamatos tájékoztatása, a tananyagok, tárgyak nyomán követése szükségessé teszi az oktatási struktúra és az adatbázisok egységességét, mondja Dr. Hrubos Ildikó oktatási rektorhelyettes. A hét karú egyetem szabályzatainak megalkotásával párhuzamosan komoly erőfeszítések kez-

dődtek az univerzitász, az új szervezet működésének tartalmi összehangolására. A közös oktatási és más szakmai célok megvalósítása érdekében különböző bizottságok jöttek létre a rektorhelyettes asszony elmondása szerint (így az Egyetemi Minőségügyi Koordinációs Bizottság, az Oktatási Bizottság stb.), amelyekben mind a hét kar képviselői helyet kaptak és kapnak. A bizottsági munkák keretében nőtt az együttműködésre való hajlam, sőt már igazi szakmai, kollegiális viszony kialakulása is érezhető. Hrubos Ildikó a felsőoktatási törvény által biztosított kari önállóságra hivatkozva említi az összehangolás bizonyos nehézségeit, amihez hozzájárul a karok eltérő diszciplináris irányultsága és struktúrája. Itt a személyes szakmai kapcsolatok fokozatos kialakulásában lehet bízni, de ehhez hosszabb időre van szükség. Az integráció következtében esetenként hasonló profilú tanszékek működnek párhuzamosan. Ebben a tekintetben az együttműködés és az érdemi munkamegosztás lehetőségei még messze nincsenek kihasználva. (Gondolom ennek következménye lehet egy esetleges létszámcsoökkentés kapcsán, hogy dönteni kell adott esetben az adminisztráció és az oktatói gárda között. Hrubos Ildikó azonban nem tart ennek bekövetkezésétől – a cél a meglévő struktúra és személyi állomány megtartása, bővítése, a belső oktatási óraszámának növelése –, viszont mindenképpen érezhetővé válik majd a központi irányítás mértékének növekedése). Az európai fel-

sőoktatási reform egyetemi hatásaira utalva – az oktatáskutatóként is ezzel a témával foglalkozó – rektorhelyettes asszony elmondta, 2005 őszén három olyan alapszakon indul el a képzés, amely már a többciklusú (3+2-es) rendszer szempontjai szerint épül fel, a 2006–2007-es tanévben pedig minden alapszak „ologna-konform” lesz. Közben folynak a mesterszakok megalkotásának munkálatai, és a tervek szerint minél hamarabb, jó esetben már 2006-tól ezek is megindulnak. Ez jó hír lehet a már korábban végzett hallgatóknak, mert belátható időn belül lehetőség nyílik számukra a mesterprogramokba való bekapcsolódásra. A mesterszakok esetében bontakozhat ki igazán a karok és tanszékek közti együttműködés, az interdiszciplináris mesterszakok iránt várhatóan nagy lesz a hallgatói és a munkaerő-piaci érdeklődés. Remélhetően felgyorsul a szakok akkreditációjának folyamata, az új felsőoktatási törvény pedig megfelelő keretet ad a képzési rendszer átalakításához, és akkor nyitva az út Európa felé.

Bár ezek a törekvések mindenképpen bizakodásra adhatnak okot, nem szeretném summázni a hallottakat. Mindenki döntse el maga, mennyire érzi, hogy ilyen szép és jó minden. Körutam záróakkordjaként a Corvinus épületéből kilépve még melegebben rágyújtottam egy cigaretára. Bár a nap sütött, mégis hideg dűdölni kezdtem a régi jó Led Zepelin-dalt, a Stairway To Heaven-t...

Pető Szabolcs

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER«

BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
<http://www.observer.hu>

Bravúrok, vizsgák, fiaskók

Nem sikerült befűteni a MAFC-Újbudának

Még december közepén fogadta csapatunk a Magyar Kupa második fordulójában első osztályú ellenfelet, a MAFC-Újbudát. Bár az osztálykülönbség alapján nem sok jóra számíthattunk, reménykedésre adott okot, hogy nagy múltú ellenfelünk nem küldhette pályára ellenünk idegenlégió-

sait. A nagy derbi nem csak a játékosokat, hanem a szurkolókat is jelentősen feltűzelte, így hosszú-hosszú idő után elmondható volt, hogy ki lehetett tenni a „Megtelt!” táblát. Külön öröm, hogy több tucat olyan közgazdos látogatott ki a mérkőzésre, akit ez idáig még soha nem láttunk a Kinizsi utcai

csarnokban. A mérkőzés elején az Eastside Brigade bemutatta eddigi legszebb koreográfiáját, egyéves fennállásukat ünnepeve.

A Vladár Csaba és Kovács László által közösen trenírozott együttesünk nem ijedt meg esélyesebb riválisától, hanem az első perctől kezdve nekik rontott. Védekezésünk valóban első osztályú volt, ráadásul Földes Dániel régi önmagát idézve szórta a pontokat, így a szünetre nem kis meglepetésre kilenc ponttal a hazai piros-fehérek vezettek. A szünet után beleerősített a MAFC, átvették a vezetést, de utoljára még behúzott a Földes-Michaletzky tengely vezérelte Közgáz, és sikerült visszafordítani a mérkőzés állását. Sajnos az utolsó negyedre kiütközött az edzésbeli különbség, valamint a nagyobb rutin, így a végére összeomlott a csapat. Ennek ellenére nincs okunk a szégyenkezésre, nem úgy a vendégek válogatottjának, Kangyal Gergelynek, aki folyamatos mutogatással provokálta a hazai tábort, és gyakorlatilag bármit odaszólhatott a játékvezetői párosnak. Hiába no, a tisztelet...

Közgáz-MAFC-Újbuda 75-92 (20-16, 19-17, 17-33, 19-26)

A Közgáz legjobbjai: Földes (21 pont), Zombori (15 pont), Virág B. (14 pont)

A soron következő mérkőzés a Magyar Egyetemi és Főiskolai Országos Bajnokság (MEFOB) első fordulója volt, ahol a Tatabányát fogadta csapatunk. Nos, 152-43 (!!!) ide. Erre mondják, hogy no comment...

A következő bajnokira Pápán került sor, ahol sajnos a feljutásra is ácsingózó hazaiak elég simán átgázoltak a mieinken. Jellemző, hogy Michaletzky Bálint a maga 12 pontjával a vendégek legeredményesebbje volt...

Pápa-Hungarotel KC-Közgáz 92-60 (22-17, 28-10, 22-15, 20-18)

A Közgáz legjobbjai: Michaletzky (12 pont), Várkonyi T. (10 p.), Szirmai Z. (11 p.)

Brigade on tour Sárvár

repszínű nadrágot, méretes RENDEZŐ feliratú mellényt hordó, és (ki tudja miért???) adóvevőt szorongató öregurat. Nevezett nyugdíjas pedig végre fontosságának teljes tudatában tevékenykedhetett, mutatta az utat az ún. „vendégszektor” felé (a lelátók befogadóképessége cirka 50 fő. Ezen osztoztunk a helyi nyugdíjas fanatikusokkal), majd elfoglalva helyét mellettünk, lábait hanyagul szétvetve mutatta: itt ő a menő. Kissé késve befutó, mintegy száz kilós, tarkopasz sofőrünk láttán némileg megenyhült, mondhatni barátságossá vált.

„Celldömölki vérben fürdünk, ha minden pápait megöltünk!” – danolássalza időközben a velünk szemben elhelyezkedő, korábban az impozáns „Red Hooligans” névre hallgató hazai tábor. Átlagéletkor 16 év, a rangidős büszkén hirdeti honlapjukon, hogy megszerezte jogosítványát. Ezúton is gratulálunk neki.

Celldömölki vérben fürdő kollégáink a vesztes meccs után közös pizzázásra-sörözésre invitáltak minket. Ott csocsóban elvertük a sárvári fanatiku-

sokat, majd néhány bizsuval teleaggatott, egymást folyamatosan köcsögöző tizenévest. Miután simán kikaptunk a helyi csocsókirályoktól, igyekeztünk olyan arcot vágni, mintha istenigazából nem is akartuk volna a sikert, és hazafelé vettük az irányt. Átküzdöttük magunkat néhány kilométernyi tejfölszerű ködön, majd hála egy éber rendőrnek, a túránk elérte a csúcspontját.

– Pest fele’ mennek? – kérdi a sasszemű közeg a kétsávos út főváros felé vezető sávjában döcögő autósaitól.

– Azt hiszem... arra megyünk? – kérdez vissza leleményesen sofőrünk, hogy kizökkentse a helyi karhatalom prominensét nyugalmából.

– Ja. Kamionnal vannak? – méricskéli a viharvert, kamionra véletlenül sem hasonlító Fordot. Erre a kérdésre nem számítottunk. Hál’ Istennek, sofőrünk nem vesztette el lélekjelenlétét, és nemleges választ adott.

– Forgalomterelés van. Be köll’ menni Városlődre, ott a kocsmánál jobbra ívesen fel a betonúton, át a hídon, oszt’ ott is vannak

1. Soproni Ászok	13	12	1	1256	–	888 0,962
2. Veszprémi Egyetem	12	8	4	994	–	901 0,833
3. Pápa-Hungarotel	13	8	5	1085	–	1038 0,808
4. Kanizsa KK DKG EAST	14	8	6	1222	–	1164 0,786
5. Siókosár UK	13	7	6	1104	–	1102 0,769
6. Flextronics KSZC Sár.	13	6	7	935	–	1010 0,731
7. Fehérvár Kodolányi	12	5	7	1057	–	1056 0,708
8. SMAFC	14	5	9	1015	–	1193 0,679
9. Bajai KK	13	3	10	1042	–	1191 0,615
10. Közgáz	13	3	10	993	–	1160 0,615

Na, ami viszont ezután jött, az a legvérmesebb szurkolók elképzelését is felülmúlta. Ugyanis a tabella szilárdan második helyén álló Veszprém elvérzett a Kinizsiben! Maga a meccs elég sima volt. Ha nem végig hitetlenkedve nézzük az eredményjelzőt, és ha nem ijesztettek volna ránk a legendás harmadik negyedben, akkor gyakorlatilag hátradőlve könyvelhettük volna el, hogy fiaink bezsebelték harmadik győzelmüket. Ugyanis a meccsen végig magabiztosan vezettünk, elképesztően sok triplát szórtunk (szám szerint tízet!), a lepattanók zöme kiváló centerünk, Virág Barnabás kezében landolt (mit ad Isten, ez is tíz!), így akár az is kijelenthető (figyelembe véve az ellenfelet), hogy az utóbbi egy év legjobb játékkal diadalmaskodtak a közgazdász piros-fehérek.

Közgáz-Veszprémi ESC 93-82 (31-21, 29-18, 13-27, 20-16)

A Közgáz legjobbjai: Várkonyi T. (25 pont), Michaletzky (19 p.), Földes (17 p.)

Sikerült megtalálni a nyerő taktikát (Basildon.hu)

Sajnos ezt a bravúrt csak majdnem sikerült megismételni, a bajnokság rajtja óta listavezető Soproni Ászok ellen. Itt az is kevés volt, hogy a négyből három negyedert nyertek a hazaiak, szintén megdöbbent a tíz triplát, és négyen is tíz pont fölé kúsztak... Sajnos azt kell, hogy mondjuk, hogy a palánk alatt veszett el ez az ütközet, mivel az óriási soproni centert egészen egyszerűen senki sem tudta tartani. Ezen bi-

zony könnyen múlhatott az a négy pont. Ráadásul itt még a sporikra sem foghattunk semmit, mert tényleg korrektül fújták a meccset...

Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy könyöklés miatt nélkülözniük kellett Várkonyi Tamást a találkozó 25. percétől.

Közgáz-Soproni Ászok 9-96 (21-28, 25-24, 27-26, 19-18)

A Közgáz legjobbjai: Michaletzky (33 pont), Földes (17 pont), Virág B. (16 pont)

Az utolsó meccs a MEFOB második fordulója volt, ahol a Miskolci Egyetem tette tiszteletét minálunk. A 115-95 pontos győzelemmel akár elégedettek is lehetnének, azonban ettől a Miskolctól 95 pontot kapni akár a szégyen kategóriába is sorolható. Jellemző a vendégekre, hogy az irányítójuk a gyűrűt vajmi ritkán etaláló, cirka 150 centis ázsiai származású „klasszis” volt... Többször is vezettünk mintegy harminc ponttal (itt még a harmadik negyed is vastagon a miénk volt), ám a végére túlságosan kiengedtek a fiúk, így „csak” húsz lett közte. A visszavágón a meglehetősen fagyos hangulatú meccsen (beszámolók szerint jéghideg volt a csarnokban) 77-84-re múltuk felül borsodi riválisunkat, így várhatjuk a harmadik forduló sorsolását.

A folytatásban a bentmaradásért fontos három párharc vár ránk a Baja, a SMAFC és a Sárvár ellen. A feladat egyáltalán nem megoldhatatlan, de szükség lesz mindenre és mindenkire, hogy elkerüljünk az utolsó helyről.

Hajrá Közgáz!

Sztancsik Richárd

Hát menni kell, nincs mese. Ha már az egész ország lelátón aktív tagjaival közöltük létezésünket, akkor nem maradhatunk szégyenben az egyetlen városban (?), ahol rajtunk kívül (mármint az NB1/B-ben) szerepel szervezett szurkolói csoport, no meg a csapatnak is elkél némi biztatás az osztrák határ mellett, nem utolsósorban meg újabb alkalmat keríthetünk egy jó kis sörözésnek. Éppen ezért négyen bevágtuk magunkat egy némileg viharvert Ford Escortba, és szédületes sebességgel megindultunk a lenyugvó nap irányában, Sárvár felé.

Mintegy óras zötykölődés után elhagytuk Budapestet, egy laza fél óra alatt átréseltük magunkat Érden, így nagyjából-körülbelül a meccsre értünk be a helyi nézők osztatlan megdöbbenésére.

A bejáratnál a pénztáros néni látható elégedettséggel vette tudomásul, hogy „Fijúk, itten köll ám jegyet venni ám!” felszólítására történelmünk során először tikkett vásároltunk, majd Józsi Bácsinak szereztünk boldog perceket.

Mert Józsi Bácsi nem akarí. Ez a magunkfajta pestiek számára is nyilvánvaló volt, mihelyst felmértük a te-

– ad pontos útbaigazítást a derék rendőr.

Azt leszámítva, hogy a kocsmánál balra kellett volna kanyarodni, és az ívesen jobbra felkanyarodó betonútból egy idő után elfogyott a beton, és egy helyi romatelepre vezetett, valamint a híd zsákutcába torkollott, korrekt volt a leírás. Egy idő után csatlakozott hozzánk néhány, a Városlődről kivezető utat kétségbeesetten kereső autós. Nos, ezt az utat megtaláltuk, de sajnos visszafelé vezetett. Kezdtük megutálni a városkát.

Végül a kocsmánál balra kanyarodva, tőkéletesen egyenesen haladva, hidat még véletlenül sem látva eljutottunk az útra, onnan Budapestre.

Bár a csapat kikapott, hajnali háromra értünk haza, az biztos, hogy soha nem feledjük ezt az utat. Beválnálám-e újra? Naná, minden további nélkül! Mert jó móka, és csapatunk is megérdemli a buzdító szavakat. Szóval Sárvártól Záhonyig, mindig és mindenhol:

Csak a Közgáz, és semmi más!

Sz. R.

Közgazdász

A Budapesti Corvinus Egyetem közéleti és kulturális hírlapja

Megjelenik szorgalmi időszakban havonta

A szerkesztőbizottság elnöke:

Gálik Mihály

Főszerkesztő:

D. Szekeres Ágnes

Felelős szerkesztő:

Faragó József

Rovatvezetők:

Gálfi Lilla (közélet-költés),

Magyar Aletta (kultúra),

Kovács Tamás (kitekintő),

Sztancsik Richárd (sport)

E számunk munkatársai:

Ambrus Dávid, Blahó András,

Böröcz Borbála, Molnár Gál Péter,

Pető Szabolcs, Szalai Ferenc,

Zemlényi Zoltán

Fotó: Nehéz-Posonyi Kata

Tipográfia: Lorentz Attila

Szerkesztőség és kiadó:

1093 Budapest, Fővám tér 8.

Telefon: 482-5176

E-mail:

kozgazdasz-ujzag@uni.corvinus.hu

Kiadja:

a Budapesti Corvinus Egyetem rektora

Tördelés, nyomdai előkészítés:

partners-Grafika Kft.

Nyomdai kivitelezés:

Grafika Press Rt.

ISSN:0230-7529

Készült a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásával